

23579 *LLEI 41/1997, de 5 de novembre, per la qual es modifica la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres. («BOE» 266, de 6-11-1997.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tribunal Constitucional, a la Sentència 102/1995, de 26 de juny, ha declarat la nul·litat de la disposició addicional cinquena de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, per tal com considera bàsics els seus articles 21.3 i 4; 22.1, en la mesura que atribueix exclusivament a l'Estat la gestió dels parcs nacionals, i 35.1 i 2.

D'acord amb aquesta declaració, és necessari establir el règim jurídic que permeti la participació en la gestió dels parcs nacionals no només de l'Administració General de l'Estat, sinó també de les comunitats autònomes en el territori de les quals s'ubiqui algun d'aquests espais naturals privilegiats.

Tenint en consideració això, aquesta Llei té com a finalitat modificar determinats articles de la Llei 4/1989 per adaptar-ne el contingut a la doctrina constitucional i incorporar, així mateix, preceptes nous a la Llei esmentada per regular els òrgans de gestió i administració dels parcs nacionals.

La declaració dels parcs nacionals segueix vinculada a la representativitat dels ecosistemes que sustenta, i requereix una llei de les Corts Generals, previ acord de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes en el territori de les quals estigui ubicat el futur parc nacional.

Respectant la sistemàtica de la Llei 4/1989, el primer article que es modifica és el relatiu al Pla rector d'ús i gestió, perquè és un instrument de planificació comú a tots els parcs, tant si són naturals com si són nacionals. En aquest sentit, la nova redacció, després d'establir normes generals per a tots els parcs, introdueix previsions específiques sobre el contingut dels plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals.

La Llei fa una nova redacció del capítol IV del títol III, dedicat als parcs nacionals, amb el propòsit de completar l'estatut jurídic regulador d'aquests espais protegits. A diferència del que determina la Llei 4/1989, els parcs nacionals s'han de gestionar i finançar conjuntament entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes en el territori de les quals estan ubicats.

Així mateix, es crea una nova figura d'ordenació, el Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals, que neix amb la vocació de ser l'instrument a través del qual es fixin les línies generals d'actuació de la Xarxa de Parcs Nacionals. Aquest Pla director ha de servir de pauta per a la redacció dels plans rectors d'ús i gestió, instruments de provada eficàcia des que, el 1978, la Llei sobre règim jurídic del Parc Nacional de Doñana va introduir aquesta figura de planejament en el nostre ordenament jurídic.

El Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals, òrgan consultiu també de nova creació, té com a missió principal fer un seguiment continu i permanent d'aquests espais. En el Consell, hi han de ser representades l'Administració General de l'Estat i totes i cadascuna de les comunitats autònomes en l'àmbit territorial de les quals s'ubiquin parcs nacionals.

La Comissió Mixta de Gestió, pedra angular de la Llei, és un òrgan de nova creació amb el qual es pretén ajustar la gestió de cadascun dels parcs nacionals a la doctrina que va establir el Tribunal Constitucional a la Sentència abans esmentada. Aquest òrgan ha d'estar integrat pel mateix nombre de representants de l'Administració General de l'Estat que de la comunitat autònoma on estigui ubicat el parc. Aquesta composició paritària assegura un equilibri que, segurament, ha de redundar en una millora de la gestió i en més entesa de les administracions que s'integren en aquestes comissions.

En la regulació dels patronats, òrgans col·legiats que compleixen un important paper com a assessors i col·laboradors en la gestió d'aquests espais protegits, s'ha respectat la regulació de la Llei 4/1989, només modificada per declarar de manera taxativa que hi han d'estar representades les administracions públiques i les institucions, organitzacions i grups de persones relacionades amb el parc i per establir la composició paritària dels representants de l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma.

La regulació relativa als parcs nacionals finalitza amb la figura del director conservador, que en cada parc nacional ha de ser un funcionari que pertanyi a l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma en la qual s'ubiqui, previ acord de la Comissió Mixta de Gestió.

Un altre dels aspectes més destacats que es planteja des de la modificació d'aquesta Llei és l'augment del pes específic que ha de tenir la planificació i el desenvolupament sostenible de l'àrea objecte de protecció. Com que és necessària la integració de la població establerta en aquestes àrees d'influència amb les accions que es dedueixin dels règims especials de protecció, també han de ser objectius prioritaris la millora del seu desenvolupament socioeconòmic i la recerca i promoció de la formació en matèria de medi ambient. També es preveu la possibilitat d'incrementar els recursos econòmics i financers del parc nacional a través d'altres fonts diferents de les de caràcter pressupostari i públic.

Finalment, s'introdueix una lleu modificació de les infraccions tipificades en els apartats sisè a novè de l'article 38 de la Llei 4/1989, així com del seu annex, per incorporar, dins dels principals sistemes naturals espanyols, a la Regió Eurosiberiana, els lligats a zones humides amb influència marina i zones costaneres i plataforma continental, i a la Regió Macaronèsica, els lligats a les zones costaneres, a la plataforma continental i als espais marins.

Article únic.

La Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, queda modificada en els termes següents:

1. L'actual redacció de l'article 19 se substitueix per la següent:

«1. Els òrgans gestors dels parcs han d'elaborar els plans rectors d'ús i gestió, l'aprovació dels quals correspon, llevat del que estableix l'apartat 3 per als parcs nacionals, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Les administracions competents en matèria urbanística han d'emetre un informe preceptiu sobre aquests plans abans d'aprovar-los.

En aquests plans, que s'han de revisar periòdicament, s'hi han de fixar les normes generals d'ús i gestió del parc.

2. Els plans rectors prevalen sobre el planejament urbanístic. Quan les seves determinacions siguin incompatibles amb les de la normativa urbanística en vigor, aquesta l'han de revisar d'ofici els òrgans competents.

3. Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals els ha d'aprovar la comunitat autònoma corresponent, o l'Administració General de l'Estat en el cas de parcs nacionals ubicats en el territori de més d'una comunitat, previ acord favorable de la Comissió Mixta de Gestió, encarregada de la seva elaboració.

4. Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals s'han d'ajustar a les directrius establertes en el Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya i ha de contenir, com a mínim:

a) Les normes, directrius i criteris generals d'ús i ordenació del parc.

b) La zonificació del parc, amb la delimitació de les àrees de diferents usos i l'establiment de la normativa d'aplicació en cadascuna d'aquestes.

c) La determinació i la programació de les actuacions relatives a la protecció dels valors del parc nacional, de les línies de recerca i de les mesures destinades a difondre de manera ordenada el seu coneixement entre la població local i la societat en general.

d) L'estimació econòmica de les inversions corresponents a les infraestructures i a les actuacions de conservació, d'investigació i d'ús públic programades durant la vigència del pla.

e) La identificació de les activitats que es considerin incompatibles amb els fins del parc nacional, així com l'establiment dels criteris orientadors a què aquestes s'han de sotmetre.

f) Els usos de les vies pecuàries que travessin terrenys ocupats pel parc nacional, d'acord amb el que estableix la disposició addicional tercera de la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.

5. En el procediment d'elaboració dels plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals és preceptiu un període d'informació pública i l'informe del patronat a què fa referència l'article 23 bis.

Els plans rectors d'ús i gestió s'han de desenvolupar a través dels plans anuals de treballs i inversions i, quan l'entitat de les actuacions a realitzar ho requereixi, a través dels plans sectorials específics.

6. Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals tenen una vigència màxima de sis anys, i s'han de revisar al final del període, o abans si és necessari. La vigència dels plans sectorials està determinada per la del mateix Pla rector.

7. Qualsevol projecte d'obra, treball o aprofitament que no figuri en el Pla rector d'ús i gestió o en les seves revisions, i que es consideri necessari portar a terme en un parc nacional, ha de ser degudament justificat, tenint en compte les directrius d'aquell, i autoritzat per la Comissió Mixta de Gestió, previ informe favorable del patronat.»

2. El capítol IV del títol III, «Dels parcs nacionals», queda redactat de la manera següent:

«Article 22.

1. Són parcs nacionals els espais naturals d'alt valor ecològic i cultural que, sent susceptibles de ser declarats parcs, se'n declari la conservació d'interès general de la Nació. Aquest interès s'aprecia pel fet que l'espai sigui representatiu del patrimoni natural i que inclogui algun dels principals sistemes naturals espanyols que es dicten a l'annex d'aquesta Llei.

2. La declaració dels parcs nacionals, i la seva consideració d'interès general, s'ha de fer per llei de les Corts Generals, i significa la seva inclusió a la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya, que està integrada per tots els declarats com a tals.

3. Els parcs nacionals han de ser gestionats conjuntament per l'Administració General de l'Estat

i la comunitat o les comunitats autònomes en el territori de les quals estiguin situats.

Els parcs nacionals han de ser finançats amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat i, previ acord amb les comunitats autònomes afectades, amb les aportacions dels recursos pressupostaris que aquestes realitzin.

4. Les comunitats autònomes poden proposar a l'Estat la declaració com a parc nacional d'un espai natural quan es compleixin els requisits que estableix l'article 13.1 i s'aprecii que la seva conservació és d'interès general de la Nació.

5. En tot cas, la declaració d'un nou parc nacional requereix l'acord previ favorable de l'assemblea legislativa de la comunitat o de les comunitats autònomes en el territori de les quals estigui situat.

Article 22 bis.

1. Com a instrument bàsic d'ordenació de la Xarxa de Parcs Nacionals s'ha d'elaborar un pla director, que ha d'incloure, com a mínim:

a) Els objectius que s'han d'assolir durant la vigència del pla en matèria de conservació, investigació i ús públic, formació i sensibilització, així com la programació de les actuacions necessàries per assolir els objectius establerts.

b) Els objectius que s'han d'assolir en matèria de cooperació i col·laboració amb altres administracions o organismes, tant en l'àmbit nacional com internacional.

c) Les actuacions necessàries per mantenir la imatge i la coherència interna de la Xarxa.

d) Les directrius per a la redacció dels plans rectors d'ús i gestió.

2. El pla director té una vigència mínima de cinc anys i màxim de deu anys i el seu contingut té el caràcter de directrius als efectes de l'article 8.1 d'aquesta Llei.

Article 22 ter.

1. Com a òrgan col·legiat, de caràcter consultiu, es crea el Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals en el qual hi han de ser representades l'Administració General de l'Estat i totes les comunitats autònomes en l'àmbit territorial de les quals aquells s'ubiquin.

La composició i el funcionament d'aquest òrgan es determina per reglament i n'han de formar part, en tot cas, un representant designat per l'associació de municipis d'àmbit estatal amb més implantació de la totalitat dels municipis en el territori del qual s'ubiqui un parc nacional, els presidents dels patronats i un representant de les associacions els fins de les quals concordin amb els principis inspiradors d'aquesta Llei.

2. Correspon al Consell emetre informe sobre:

a) El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals, en el qual s'han de formular les directrius generals per a la gestió coordinada dels parcs nacionals.

b) La normativa de caràcter general aplicable als parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals.

c) La proposta de declaració de nous parcs nacionals.

d) Els criteris de distribució dels recursos econòmics i de finançament que s'assignin per a la gestió dels parcs nacionals.

3. El Consell, a més, pot:

a) Proposar la concessió de distincions internacionals per als parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals.

b) Promoure la projecció internacional de la Xarxa de Parcs Nacionals.

c) Totes les altres qüestions d'interès general per als parcs nacionals que li siguin assignades.

4. L'organisme autònom Parcs Nacionals, amb càrrec als seus pressupostos propis, ha d'atendre les necessitats econòmiques i de funcionament del Consell.

Article 22 quater.

1. En l'àmbit dels parcs nacionals, i amb la finalitat de promocionar el desenvolupament sostenible de les poblacions que tinguin en el seu territori parcs nacionals, l'Administració General de l'Estat i les administracions autonòmiques poden concedir ajudes tècniques, econòmiques i financeres a les àrees d'influència socioeconòmica d'aquests parcs.

2. La determinació de les ajudes s'ha d'establir per reglament i, en qualsevol cas, ha de tendir a fer viable econòmicament les activitats tradicionals, a fomentar les activitats que siguin compatibles amb la conservació del medi ambient i del patrimoni arquitectònic, a crear ocupació i, en general, a potenciar les activitats que tendeixin a millorar la qualitat de vida de la comarca.

Article 23.

1. La gestió dels parcs nacionals, l'ha d'efectuar, en cadascun d'aquests, l'Administració General de l'Estat i la comunitat autònoma on estigui ubicat, a través d'una comissió mixta de gestió, que ha d'estar integrada pel mateix nombre de representants de l'Administració General de l'Estat, designats pel ministre de Medi Ambient, que de la comunitat autònoma.

2. Si el parc nacional s'estén per dues comunitats autònomes o més, s'ha de mantenir la composició paritària entre l'Administració General de l'Estat i el conjunt de les comunitats autònomes interessades.

3. Així mateix, quan en una comunitat autònoma s'hagin declarat dos parcs nacionals o més, hi ha d'haver una comissió mixta comuna per a la totalitat dels parcs ubicats en el territori de la comunitat.

4. La comissió mixta queda vàlidament constituïda en el moment en què les administracions interessades designen els seus representants i s'ha reunit per primera vegada, a iniciativa del Ministeri de Medi Ambient.

La presidència d'aquesta comissió ha de recaure cada any, alternativament, en un dels representants de l'Administració General de l'Estat o de les administracions autonòmiques.

El president ha de dirimir amb el seu vot els empats als efectes d'adoptar acords que derivin de l'exercici de les funcions que regula la lletra j) de l'apartat 5 d'aquest article.

5. Les comissions mixtes de gestió tenen assignades les funcions següents:

a) Elaborar el projecte del Pla rector d'ús i gestió i de les seves revisions periòdiques.

b) Aprovar el pla anual de treball i inversions, que ha de contenir l'ordre de prioritats de les diferents activitats que s'han de dur a terme.

c) Elaborar els plans sectorials que, si s'escau, despleguin el Pla rector d'ús i gestió, i la seva remissió posterior al patronat per a la seva aprovació.

d) Proposar a les administracions públiques competents els convenis de col·laboració que es considerin necessaris per executar el pla anual de treball i inversions i els plans sectorials.

e) Proposar a l'òrgan competent per raó de la matèria els projectes d'obres, treballs o aprofitaments que es consideri necessari dur a terme i que no figurin en el Pla rector d'ús i gestió.

f) Aprovar els plecs de condicions tècniques relatius a concessions de serveis, adjudicacions d'aprofitaments i autoritzacions d'ús a tercers.

g) Establir el règim de funcionament de les instal·lacions i serveis del parc nacional i vetllar per l'ús correcte dels seus signes externs identificatius.

h) Realitzar, a la vista de l'informe preceptiu del patronat, la proposta de distribució d'ajudes i subvencions a l'àrea d'influència socioeconòmica del parc nacional.

i) Donar la conformitat a la memòria anual d'activitats i resultats que el director conservador del parc nacional ha d'elevat al patronat.

j) Supervisar i tutelar la direcció, administració i conservació del parc.

k) Emetre l'informe sobre les propostes de finançament provinents d'aportacions o donacions de persones físiques o jurídiques destinades a millorar l'espai protegit i la seva àrea d'influència socioeconòmica.

l) Dur a terme totes les actuacions que es considerin necessàries per complir més bé els objectius del parc nacional.

6. A les reunions de les comissions mixtes, hi han d'assistir, amb veu però sense vot, els directors conservadors dels respectius parcs nacionals, que hi actuen com a secretaris. Quan a la comunitat autònoma s'hi hagin declarat dos parcs nacionals o més, la secretaria l'han d'ocupar periòdicament cadascun dels directors conservadors.

Article 23 bis.

1. Per vetllar pel compliment de les normes establertes en interès dels parcs nacionals, i com a òrgan de participació de la societat en aquests parcs, s'ha de constituir un patronat per a cadascun d'aquests, en el qual han d'estar representades les administracions públiques i les institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el parc, o els fins de les quals s'ajustin als principis inspiradors d'aquesta Llei. El nombre dels representants designats pel Govern de la Nació i per les comunitats autònomes ha de ser paritari.

2. Si el parc nacional s'estén per dues o més comunitats autònomes s'ha de mantenir la composició paritària del nombre de representants designats pel Govern de la Nació i el conjunt de les comunitats autònomes interessades.

3. Els presidents dels patronats han de ser nomenats pel Govern de la Nació, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, previ acord de la Comissió Mixta de Gestió.

4. Els directors conservadors dels parcs nacionals han de formar part dels patronats.

5. Els patronats, que a efectes administratius estan adscrits al Ministeri de Medi Ambient, poden constituir en el seu si una comissió permanent d'acord amb les normes que regeixin el seu funcionament intern.

6. Són funcions dels patronats:

a) Vetllar pel compliment de les normes que afecten el parc nacional.

b) Promoure i dur a terme totes les gestions que consideri oportunes a favor de l'espai protegit.

c) Emetre informe sobre el Pla rector d'ús i gestió, les seves revisions i aprovar els plans sectorials específics que li proposi la comissió mixta.

d) Aprovar la memòria anual d'activitats i resultats, i proposar les mesures que consideri necessàries per corregir disfuncions o millorar la gestió.

e) Informar els plans anuals de treball i inversions que s'han de dur a terme.

f) Emetre informe sobre els projectes i les propostes d'obres i treballs que es volen dur a terme no continguts en el Pla rector o en el la anual de treballs i inversions.

g) Emetre informe sobre els projectes d'actuació que s'han de dur a terme a l'àrea d'influència socioeconòmica, i establir-hi els criteris de prioritat.

h) Promoure possibles ampliacions del parc nacional.

i) Administrar les ajudes o subvencions que s'atorguin al patronat.

j) Proposar normes per a la defensa més eficaç dels valors del parc nacional.

k) Aprovar i modificar el seu propi reglament de règim interior.

Article 23 ter.

1. La responsabilitat de l'administració i coordinació de les activitats del parc nacional recau en el director conservador, que és nomenat pel Consell de Govern de la comunitat autònoma corresponent, previ acord de la Comissió Mixta de Gestió.

2. Els directors conservadors de parcs nacionals l'àmbit territorial dels quals superi el d'una comunitat autònoma han de ser nomenats pel Ministeri de Medi Ambient a proposta de la Comissió Mixta de Gestió.

3. El nomenament de director conservador ha de recaure en un funcionari de qualsevol Administració pública.

4. Els directors conservadors han d'assistir a les reunions de les comissions mixtes d'acord amb el que preveu l'apartat 6 de l'article 23 d'aquesta Llei.»

3. Les infraccions sisena a novena, incloses a l'article 38, queden tipificades en els termes següents:

«Sisena. La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç, captura i exposició per al comerç o naturalització no autoritzades d'espècies d'animals o plantes catalogades en perill d'extinció o sensibles a l'alteració del seu hàbitat, així com la dels seus propàguls o restes.

Setena. La destrucció de l'hàbitat d'espècies en perill d'extinció o sensibles a l'alteració del seu hàbitat, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, acampada o alimentació.

Vuitena. La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç, captura i exposició per al comerç o naturalització no autoritzada d'espècies animals o plantes catalogades com a vulnerables o d'interès especial, així com la de propàguls o restes.

Novena. La destrucció de l'hàbitat d'espècies vulnerables i d'interès especial, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, acampada o alimentació, i les zones d'especial protecció per a la flora i fauna silvestres.»

4. L'apartat 1 de la disposició final segona queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern, a proposta del ministre de Medi Ambient, ha de dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.»

5. L'annex queda redactat en els termes següents:

«Regió Eurosiberiana

Sistemes lligats a zones humides amb influència marina.

Sistemes lligats a zones costaneres i plataforma continental.

Província Orocantàbrica:

Sistemes lligats al bosc atlàntic.

Província Pirinenca:

Sistemes lligats a formacions lacustres i roques d'origen plutònic i fenòmens de glacialismes. Sistemes lligats a formacions d'erosió i roques d'origen sedimentari.

Regió Mediterrània

Sistemes lligats al bosc mediterrani. Sistemes lligats a formacions estepàries. Sistemes lligats a zones humides continentals. Sistemes lligats a zones humides amb influència marina. Sistemes lligats a zones costaneres i plataforma continental. Sistemes lligats a formacions rípiques. Sistemes lligats a l'alta muntanya mediterrània.

Regió Macaronèsica

Sistemes lligats a la laurisilva. Sistemes lligats a processos volcànics i vegetació associada. Sistemes lligats a zones costaneres i plataforma continental. Sistemes lligats als espais costaners i sistemes lligats als espais marins.»

6. La disposició addicional primera de la Llei 4/1989, de 27 de març, queda redactada de la manera següent:

«Els parcs nacionals que hi ha en el territori nacional a l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden automàticament integrats a la Xarxa de Parcs Nacionals a què es refereix l'article 22.2 d'aquesta Llei.

Aquests parcs nacionals són els següents: Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, Caldera de Taburiente, Doñana, Garajonay, La Montaña de Covadonga, Ordesa i Mont Perdut, Tablas de Daimiel, Teide i Timanfaya.»

Disposició addicional primera.

En el termini de divuit mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de subscriure l'acord de finançament corresponent entre l'Estat i les comunitats autònomes en l'àmbit territorial de les quals estigui ubicat un parc nacional, per complir el que estableix l'article 22.3 de la Llei 4/1989.

Disposició addicional segona.

El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals ha de ser elaborat per l'organisme autònom Parcs Nacionals en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i la seva aprovació correspon al Govern, a proposta del ministre de Medi Ambient, amb l'informe previ del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Disposició addicional tercera.

L'habilitació al Govern, existent en les lleis reguladores dels parcs nacionals integrats a la Xarxa, per incorporar en el seu àmbit territorial terrenys adjacents, s'entén feta en els termes següents:

«El Govern de la Nació, a proposta del ministre de Medi Ambient o de la comunitat o comunitats autònomes interessades, pot incorporar-hi terrenys adjacents de característiques similars, quan s'hi doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Siguin patrimonials de l'Estat.

b) Siguin expropiats per causa dels fins declarats en les seves lleis reguladores.

c) Siguin aportats pels propietaris per aconseguir aquests fins.

d) Siguin de domini públic de l'Estat.

Així mateix, el Govern de la Nació, a proposta de la comunitat o comunitats autònomes on estigui ubicat el parc nacional, també hi pot incorporar terrenys adjacents de característiques similars si són patrimonials o de domini públic d'aquella o aquelles.»

Disposició addicional quarta.

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici s'integra a la Xarxa de Parcs Nacionals i té a tots els efectes d'aquesta Llei la consideració de parc nacional, i manté, tanmateix, l'actual règim de gestió i organització en els termes que estableix la normativa autonòmica.

Disposició addicional cinquena.

L'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes en les quals s'ubiquin dos parcs nacionals o més poden subscriure convenis de col·laboració per constituir entitats mixtes de les que preveu l'article 7 de la Llei 39/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, a les quals, en els termes que estableixen els articles 23, 23 bis i 23 ter d'aquesta Llei, s'encomani l'administració i conservació dels parcs, amb l'assignació dels mitjans materials i personals necessaris.

Disposició addicional sisena.

Els llocs de treball de l'organisme autònom parcs nacionals poden ser coberts de manera indistinta per funcionaris de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes corresponents.

Disposició addicional setena.

Per als supòsits de parcs nacionals que s'ubiquin en dues comunitats autònomes o més, el Govern de la Nació i els òrgans de Govern de les comunitats poden subscriure acords per establir fórmules complementàries de gestió i administració a les que estableix aquesta Llei en relació amb els territoris de cadascuna de les comunitats autònomes afectades.

Disposició derogatòria primera.

Queden derogats els apartats 3 i 4 de l'article 21, així com els apartats 1 i 2 de l'article 35 i l'apartat 2 de l'article 41 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.

Disposició derogatòria segona.

També queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera.

Les mencions que hi ha a les lleis reguladores dels parcs nacionals, actualment integrats a la Xarxa de Parcs Nacionals, a l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació s'han d'entendre referides al Ministeri de Medi Ambient. Així mateix, les mencions a la legislació d'espais naturals s'han d'entendre fetes a la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres. Finalment, la referència a l'article 107 de la Llei de procediment administratiu, que conté l'article 39.4 de l'esmentada Llei 4/1989, s'entén feta a l'article 99 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final segona.

Es faculta el Govern per modificar, mitjançant un reial decret, la composició dels patronats i òrgans gestors dels parcs nacionals integrats a la Xarxa, per adaptar-los a les prescripcions d'aquesta Llei.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de novembre de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ